

திருமதி ராஜம் கிருஷ்ணன் படைப்புகள்

கூட்டுக் குஞ்சுகள்

24

பம்பாய் செல்லும் அந்த ரயில் பயணத்தில் விஜி படிக்க வாங்கிய மாலை நாளிதழ் அது. மயிலேஷின் படம் அவளைப் பார்த்துச் சிரிக்கிறது. மாட்ச் வொர்க்ஸ்... ஃபயர்வொர்க்ஸ்... பார்ட்னர்... மேல் நாடுகளுக்குத் தொழில் முறை சுற்றுப்பயணம் செல்கிறார். வாழ்த்துக்கள்...

‘மாமூலா’கப் பெரிய மனிதர் வீட்டுப் பிள்ளைகள் அநுபவிக்கும் வசதிகள், இதுபற்றி முன்பே சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள். ஒத்துப் போயிருந்தால் அவளுடைய படமும் அதில் வந்திருக்கும்.

பம்பாயில் நடக்க இருக்கும் மாதர் கவுன்சில் கூட்டத்துக்கு பிரமிளாவின் வற்புறுத்தலுடன் அவள் கிளம்பி இருக்கிறாள். பிரமிளா முதல் வகுப்பில் ஏறி இருக்கிறாள்.

புது நகரத்துத் தொழிலாளரான சிறுவர் சிறுமியர் நிலையைக் கண்டறிவதற்காக, ஓர் உயர்மட்ட கமிஷன் விசாரணை செய்ய வேண்டும், பின்னர் வழி வகுக்கலாம் என்பது பிரமிளாவின் கருத்து. அந்தக் கோரிக்கையைக் கவுன்சிலில் தீர்மானமாகக் கொண்டுவர விஜியை அழைத்திருக்கிறாள்.

சிறற்ப்பா, சின்னம்மா உறவுப் புழக்கத்தில் செய்தி கேட்டவுடன் சில நாட்கள் விரிசல் ஒலித்தாலும், சங்கரலிங்கச் சித்தப்பா மிக முற்போக்காளர் என்பதை நடப்பில் காட்டிக் கொண்டு விட்டார்.

“உம் மனசுக்குச் சந்தோஷம் இல்லேன்னா, உன்னை நான் வற்புறுத்த மாட்டேன். யாரும் வற்புறுத்தவும் போறதில்ல விஜி. இது... உன் வீடு.

இங்கே எப்பவும் உனக்கு உரிமையுண்டு..." என்று அவள் நெஞ்சம் நெகிழத் தயக்கங்களைக் கரைத்துவிட்டார்.

முதன் முதலாக ஒரு பொதுப்பணியின் நிமித்தம் வெளியூர் புறப்படுவது மிகுந்த கிளர்ச்சியைக் கொடுக்கிறது. நாட்டு விடுதலையில் பங்குபெற்ற அந்தக் காலத்துப் புகழ்பெற்ற பெண்டிர் பலரை இந்த அமைப்பில் காணலாம் என்ற மகிழ்ச்சியுடன் அவள் கிளம்பி இருக்கிறாள்.

கூட்டத்துக்கு வரும் பிரதிநிதிகள் தங்குவதற்கு வெவ்வேறு இடங்களில் அமைப்பாளர் ஏற்பாடு செய்திருந்தாலும் பாந்திராவில் உள்ள பிரமிளாவின் இல்லத்திலேயே விஜி தங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கின்றனர்.

மிகுந்த கனிவுடன் தனது மகளைப்போல் அன்புகொண்டு நல்விசாரணை செய்து சுவனித்துக்கொள்வது விஜிக்கு துணியையும் தெம்பையும் அளிக்கிறது.

"நான் எல்லா விவரங்களையும் எழுதி வைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். நான் எப்போது பேச வேண்டும் என்பதை மட்டும் முன்னதாகச் சொல்கிறீர்களானால் நல்லது பஹன்ஜி!"

"நான் உன்னை, இருபதாயிரம் குழந்தைகள் பணிபுரியும் தொழில் நகரத்தில் இருந்து வந்த பிரதிநிதி என்று அறிமுகப் படுத்துவேன். சுருக்கமாக அப்போது நீ நிலைமையை எடுத்துச் சொல்லு. பிறகு தீர்மானம் போடுவோம்!"

காலையில் கூட்டம் நடக்கும் நேரம் ஒன்பது மணி என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். பிரமிளா அவளைத் தன்னுடன் காரில் அழைத்துச் செல்கிறாள். ஒன்பதரை மணியாயிருந்தும் எல்லோரும் வந்து சேர்ந்திருக்கவில்லை. ஆனால் அதை யாரும் கவனித்ததாகத் தெரியவில்லை. காகிதங்களும், பிரசுரங்களும் அடங்கிய கைப்பைகளுடன் ஒருவரை ஒருவர் சந்திப்பதனால் ஏற்படும் மகிழ்ச்சிக் கூவல்களும், நல விசாரணைகளும்

தழுவல்களுமாக ஓர் விழாக்களிப்பைக் கூட்டிக் கொண்டிருக்கின்றனர். விஜிக்குச் சென்னையிலிருந்து வந்திருக்கும் பிரதிநிதிகளையே பரிசயம் கிடையாது. எனவே அவள் ஓரமாக நின்று கொண்டு இருக்கிறாள்.

வந்தவர்களில் வயதானவர்களும் நடுநிலைக்காரிகளும் அதிகமாக இருக்கின்றனர். மெல்லிய மல்லின் இழைச்சேலையும் நரைத்த முடிகளும், பளீரென்று சாயம் விளங்கும் கருத்த முடி 'மேக்கப்' முகங்களும், காஞ்சீவரம், கைத்தறிச் சேலைகளும். வியப்பொலிகளும் அவளுக்கு இதுகாறும் பழக்கமில்லாததோர் உலகை அறிமுகப் படுத்துகின்றன. பிரமிளா அவளை அழைத்துப் பலருக்கு அறிமுகப்படுத்துகிறாள். தலைவிக்கு அவளை அறிமுகப்படுத்தியபோது தந்தையைப் பற்றி பிரமிளா குறிப்பிடுகிறாள். வயதான அந்த அம்மாள் விடுதலைப்போரில் அரும்பணியாற்றியிருக்கிறாள். விஜி அவர்களைப் பற்றியெல்லாம் கேள்விப் பட்டிருக்கிறாள். நேருக்கு நேர் சந்தித்து, புதிய தலைமுறைப் பிரச்னைகளை ஆராயப்போகிறாள் என்ற நினைப்பில் மகிழ்ச்சி பொங்குகிறது.

கூட்டம் தொடங்கும்போது பத்தரையாகிவிடுகிறது. தலைவி, ஓராண்டுக்குப்பின் எய்தியிருக்கும் ஆட்சிமாற்றம் குறித்தும் அரசியல் சம்பந்தமான பிரச்னைகள் எவ்வாறு மாதர் அமைப்புக்களைப் பாதிக்கின்றன என்றும் தன் உரையில் குறிப்பிடுகிறாள். பெண்கள் முன்னைக்காட்டிலும் அதிகமாகப் போராட வேண்டும்; போராடாமல் எதுவும் பெறுவதற்கில்லை. அனைத்துலக ரீதியில் தீர்மானம் செய்யப்பட்ட முக்கியத்துவம் வாய்ந்த, குழந்தைகள் ஆண்டை எதிர்நோக்கி இந்தக் கூட்டம் அமைந்திருக்கிறது. குழந்தைகள் நலத்துக்காகப் பல திட்டங்களைத் தீட்டவேண்டும்...

தலைவியின் உரை முடிந்ததும், மாநில வாரியான மகளிர் சங்கக் கிளைகளின் ஆண்டு அறிக்கைகள் தொடருகின்றன. இரண்டு மாநிலங்கள் கூடப் பேசி முடியவில்லை. ஒரு மாநிலப் பெண் மந்திரி வருகை தருகிறாள்.

விஜி அவள் பெயரைக் கூடக் கேள்விப்பட்டிருக்கவில்லை. தலைவி எழுந்து சம்பிரதாயமாக வரவேற்றுப் புகழ்கிறாள். பிரமிளாவும் தன் பங்குக்கு அவளுக்கு முகமன் கூறி, சமுதாயக் சுளத்தில் அவள் ஆற்றியிருக்கும் பொதுப் பணிகளைப் பட்டியல் போடுகிறாள். பிறகு அந்தப் பெண்மணி, பெண்கள், குழந்தைகளுக்கு நலம் காணவே தான் அரசியல் களத்தில் இறங்கியதாகக் கூறி, பெண்கள் அமைப்புக்களுடன் தனக்குரிய தொடர்பை விவரிக்கிறாள். விஜிக்கு அலுப்புத் தட்டத் தொடங்கிவிடுகிறது. இந்த உரை முடிந்து அவளை வழியனுப்பும்போது மணி ஒன்றரை கடந்துவிடுகிறது. பகலுணவு நேரம்.

செயலாளர் அங்கேயே உணவு வழங்கப்பெறும் என்று அறிவிக்கிறாள். விஜியை ஒத்த சில இளம் பெண்கள் பரபரப்பாக வந்து மேசைகளில் இருக்கும் தாள், பென்சில் போன்ற பொருள்களை நீக்கி, சுத்தமான வெள்ளை விரிப்புக்களைப் போடுகின்றனர். உணவு யாரோ பெரிய தொழிலதிபரின் 'தர்மம்' என்று விஜி புரிந்து கொள்கிறாள்.

புலால் - மரக்கறி என்று இரு பிரிவுகளிலும் வேண்டிய அளவுக்கு மேல் வகைகள் இருக்கின்றன. எல்லோரும் அளவளாவிக் கொண்டு உணவு கொள்கின்றனர். தாமே போய் எடுத்துக் கொள்ளும் ஏற்பாடு.

விஜி மிகவும் கூசிப்போய் ஒரு தட்டில் சிறிது உணவை எடுத்துச் சென்று உண்டபின் ஓரமாக அமர்ந்திருப்பதைக் கண்ணுற்று பிரமிளா வருகிறாள்.

“வா... எடுத்துக்கொள்!... ஏன் கூசுகிறாய்?...” என்று அழைக்கிறாள்.

“நான் முடித்துவிட்டேன் பஹன்ஜி! போதும்!”

“இந்தா டெஸ்ஸர்ட் இது. இது சாப்பிட வேண்டாமா?”

இனிப்பைக் கையில் திணிக்கிறாள்.

விஜிக்கு, 'மதிய உணவுக்கு நேரமில்லாமல் குச்சியடுக்கும் குழந்தைகளுக்கு என்ன செய்யப் போகிறோம்?' என்று கேட்கத் தோன்றுகிறது.

இனிப்பு ருசிக்கவில்லை. தன் முறை பிற்பகலில் வரும் என்று பொறுத்துக் கொள்கிறாள்.

உணவளித்த 'தாதா'வுக்கு நன்றி கூறிக்கொண்டு தொடங்கிய பிற்பகல் கூட்ட நேரம் முழுவதும், பழைய அறிக்கைகளிலும், அதன் மீதான விவாதங்களிலும் ஓடிவிடுகிறது.

தேநீர் கொடுக்க வந்த ஒரு இளம்பெண் 'வாலன்டியர்', அவளிடம், "பிரமிளா தீதியின் பேத்தி நீதானா!" என்று விசாரிக்கிறாள்.

"இல்லை... நான் சென்னைப் பிரதிநிதி" என்றதும் அவள் முகம் வியப்பில் மலருகிறது.

கூட்டம் நடக்கும்போதும், இடைவேளையின் போதும் அடிக்கடி பலர் வெளியே செல்வதும் வருவதுமாக இருப்பதை விஜி கண்ணுறுகிறாள். கூட்டம் முடிந்து படியிறங்கி வரும் போதுதான் அடுத்த மாடியின் வாயிலில் 'ஸ்பெஷல் தீபாவளி ஸேல்' என்ற அறிவிப்புடன் கூடிய புடவைக் கடை அமைந்திருப்பதை அவள் பார்க்கிறாள்.

கூட்டத்துக்கு வந்திருந்த அந்தனை பெண்களும் அங்கே மொய்த்திருக்கின்றனர்!

"இது உடியா! ஆ... சங்கு பார்டர், வொன்டர்ஃபுல்! வெறும் முந்நாறு... கொள்ளை மலிவு! மிக நேர்த்தி! நானும் இதே போல் வாங்கப் போகிறேன்!" என்றெல்லாம் குரலொலிகள் மொய்க்கின்றன. கடையில் பணியாளர் சுறுசுறுப்பாகச் சேலைகளை வாரி இறைத்து விடுகின்றனர். நியான் விளக்கொளி ஓர் வண்ணக் களஞ்சிய உலகைத் தோற்றுவிக்கிறது.

அவள் பிரமிளாவுக்காகப் பார்த்துக் கொண்டு திகைத்தாற் போல் படியில் நிற்கிறாள். கையில் ஓர் சேலைப் பார்சலுடன் அவள் வருகிறாள். புன்னகை செய்கிறாள்.

“என் மகளுக்கு வாங்கினேன். நீ புடவை ஒன்றும் வாங்கவில்லையா?”

“இல்லை...” என்று தலையை ஆட்டிவிட்டு இதழ்களை இறுக்கிக் கொள்கிறாள் விஜி.

இரண்டாம் நாள் மாலைதான் அவர்கள் ‘குழந்தைகள் ஆண்டுக்கு’ வருகின்றனர். ஆண்டுக்கான ‘சுலோ’கத்தை உருவாக்குவதிலேயே இரண்டு மணிநேரம் சென்றது தெரியாமல் ஓடிவிடுகிறது.

சுலோகத்தில் குழந்தைகள் நலனுக்கான விளையாட்டரங்குகள் இடம்பெற வேண்டும் என்று ஒருத்தி வலியுறுத்துகிறாள். ஊருக்கு ஊர் குழந்தை மருத்துவர் வேண்டும் என்பது வாசகத்தில் குறிப்பிடப்பெறவேண்டும் என்று ஒருத்தி சண்டையே போடுகிறாள். பின் தங்கிய மாநிலம் என்று குறிப்பிடப்பெறும் மாநிலத்தைச் சார்ந்த ஒரு பெண்மணி, தங்கள் பகுதியில் பயிற்சி பெற்ற பேறு பார்க்கும் மருத்துவச்சிகள் வேலையில்லாமல் இருப்பதைச் சுட்டிக்காட்டி அவர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும் படியான வாய்ப்பு வாசகத்தில் குறிக்கப்பெறவேண்டும் என்று அடக்கமாகத் தெரிவிக்கிறாள்.

விஜி பொறுத்துக்கொண்டு அமர்ந்திருக்கிறாள். பின்னர் பிரமிளா எழுந்திருந்து விஜியை அறிமுகப்படுத்தி அவள் உரையை இரத்தினச் சுருக்கமாக முடித்துவிடும்படி கோருகிறாள். ஏனெனில் நேரம் அதிகமில்லை. அத்துடன் குழந்தைகள் நலனையே மையமாகக் கருதி ஒரு தனிக்குழு அமைக்கப் போகிறார்களென்றும்; அதில் விஜியை அவசியமாகச் சேர்க்கும்படி தான் பரிந்துரை செய்வதாகவும், அதில் விரிவாக அக்கட்டுரை படிக்கலாம் என்றும் பிரமிளா விஜியின் காதோடு சொல்லிவிடுகிறாள்.

விஜிக்கு முகத்தில் சிவப்பேறுகிறது. கையில் பிடித்திருக்கும் காகிதம் பரபரக்கிறது. இருபது நிமிடம் எடுத்துக்கொண்டு மிகக் கவனமாகக் கச்சிதமாக எல்லா விஷயங்களையுமே கூறிவிடுகிறாள். ஊசி போட்டால் கேட்கும் கவனம் நிலவியிருந்ததைப் புரிந்து கொள்கிறாள். தலைவி அவளைத் தட்டிக் கொடுத்துப் பாராட்டுகிறாள். இளம் பெண்கள் இவ்வாறு பொதுப்பணிக்கு முன் வரவேண்டும் என்று உற்சாகமாக வரவேற்று வாழ்த்துகிறாள். அவளுடைய உரை எல்லோரையும் கவர்ந்ததென்பதில் ஐயமில்லை. ஆனால் தங்களுக்குச் சம்பந்தமில்லாததுபோல், “ஓ, அப்படியா? அப்படியா?” என்று வியந்ததையும், ஒரு வங்கப் பெண்மணி, “சகோதரிகளே, இந்த நிலை தென்னாட்டில் நிலவுவது குறித்து நாம் அதிர்ச்சியுறுகிறோம். இதைக் கொண்டு வந்ததற்காக நம் இளம் சகோதரியை வாழ்த்துகிறோம். நாடெங்கிலுமுள்ள குழந்தைத் தொழிலாளர் பிரச்னைகளை ஆராய அரசு தனிக்குழுவை அமைக்கவேண்டும் என்று நாம் கோருகிறோம்” என்று ஒட்டிப் பேசியதையும் கேட்டுக் கொண்டு விஜி அமர்ந்திருக்கிறாள்.

அந்தக் கூட்டத்துக்கு வரும்போது இருந்த ஆவலும், நம்பிக்கையும் உற்சாகமும் அவளுக்கு அப்போது இல்லை.

எதிர்பார்ப்புக்கள் வெறுமையாகிவிட்டனவா?

இந்தக் குழுவிலிருந்து விஷயம் இன்னொரு குழுவுக்குப் போகும். பல காகிதங்கள், கோப்புக்கள்... கூட்டங்கள், பிரயாணங்கள், படிச் செலவுகள், இடைவேளை உணவுகள்.

“சகோதரிகளே, மாலையில்... தியேட்டரில் கலை நிகழ்ச்சி ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. எல்லோரும் வரவேண்டும்...” என்று அறிவிக்கிறாள் ஒரு சகோதரி.

விஜி ஒரு பாணை சோற்றுக்கு ஒரு சோறு பதம் என்று முடிவு செய்து கொள்கிறாள்.

கௌதம் பதிப்பகம்

பேசி: +91-94440-86888 www.gowthampathippagam.in

அவள் சென்னை திரும்பி வரும்போது, சிற்றப்பா, தந்தையிடமிருந்து வந்த கடிதம் ஒன்றைத் தருகிறார்.

பம்பாயிலிருந்து வந்ததும் ஊருக்குத் திரும்பி வர வேண்டும் என்று சுருக்கமாக அவளுக்கு அவர் எழுதியிருக்கிறார்.

*****

Our Websites

www.chennaiLibrary.com, www.chennainetwork.com, www.agalvilakku.com, www.deviscorner.com
www.attavanai.com, www.tamilagarathi.com, www.gowthampathippagam.in, www.dharanish.in, www.dharanishmart.com